

TSKP CK PLENUMĄ SUTIKIME SU NAUJAIŠ LAIMĖJIMAIŠ

Tarybų Sąjungos Komunistų partija, spręsdama ūkinius uždavinius, nuosekliai vykdo V. Lenino nurodymą, jog būtina tartis su liaudimi, remtis jos kolektyvine išmintimi. Partijos Centro Komitetas neseniai paskelbė pranešimą apie tai, kad šių metų lapkričio-gruodžio mėnesiais įvyks eilinis TSKP Centro Komiteto Plenumas, kuris apsvaistys priemones, kaip įvykdyti TSKP XXI suvažiavimo ir CK gruodžio Plenumo (1958 m.) nutarimus — pakelti žemdirbystę ir padidinti žemės ūkio kultūrų gamybą, vystyti visuomeninę gyvulininkystę, didinti mėsos, pieno bei kitų gyvulininkystės produktų gamybą, toliau mechanizuoti žemės ūkį, stiprinti kolūkius ir tarybinius ūkius kadrais, kelti darbo našumą ir mažinti produkcijos savikainą, stiprinti kolūkių visuomeninį ūkį ir kelti materialinę kolūkiečių gerovę.

Mūsų rajono darbo žmonės su džiaugsmu sutiko minėtą Centro Komiteto pranešimą. Redakcija gauna laiškus, kuriuose ir darbininkai, ir kolūkiečiai rašo apie savo pasiekimus, pasakoja su kokiomis laimėjimais jie yra pasiryžę sutikti eilinį TSKP CK Plenumą. Pavyzdžiui, šiame numeryje spausdiname Čapajovo vardo kolūkio narių laiškus, iš kurių aiškiai išplaukia karštas pasiryžimas įvykdyti šioms, tai yra, pirmiesiems septynmečio metams prisiimtus įsipareigojimus pagal visas žemės ūkio šakas. O čapajeviečių įsipareigojimai, atsižvelgiant į praeitų metų rodiklius, šiemet, reikia pasakyti, yra nemaži. Užsibrėžta pieno gamybą 100 ha žemės padidinti 1,5 karto, mėsos — apie du kartus, kiaulienos — daugiau kaip du kartus. Gyvulių augintojų pasiekti rezultatai rodo, kad jų darbai nesiskiria nuo žodžių. Antai, per 7 šių metų mėnesius kolūkyje pagaminta pieno 100 ha žemės naudmenų daugiau, negu per visus 1958 metus. Tas pat beveik pasiekta ir kiaulienos gamyboje. Šio kolūkio gyvulių augintojos Z. Skrinskaitė, N. Cypliakova, E. Loginova, M. Griščenko ir eilė kitų — tai puikios kovotojos už partijos iškeltų uždavinių septynmečiui įvykdymą pirma laiko.

Nesiskaitydami su pastangomis dirba „Lenino atminimo“ ir P. Cvirkos vardo kolūkio stambių raguočių fermų kolektyvai, kovojantieji už komunistinio darbo brigados vardą. Darbščiai, atsidavusių visuomeniniam reikalui žmonių skaičius sparčiai auga daugumos kolūkių gyvulininkystės fermose, ten, kur žemės ūkio artelių vadovai, partinės organizacijos rodo susirūpinimą reikalų padėties gerinimu. Deja, dar pasitaiko ir kitokių faktų. Redakcija šiemet gavo du laiškus iš Puškino vardo kolūkio melžėjų, kurios rašė, jog kolūkio vadovai mažai rūpinasi pieno gamybos padidinimu, o dar mažiau — gyvulių augintojais, nesudaro jiems bent patenkinamų sąlygų darbui. Teisinga kritika pareikšta per laikraštį dar mažai padėjo, nes panašų laišką redakcija neseniai gavo ir iš to paties kolūkio kiaulinių. Liaudies partarė sako: „Kaip pasiklosi — taip išsimiegosi“. Jei kolūkio vadovai blogai rūpinasi žmonėmis, kuriančiais materialines vertybes, retai pažvelgia į fermas, tai tokie ir rezultatai. Kolūkis per 7 mėnesius įsipareigojimus gaminant pieną 100 ha žemės įvykdė tik 48 procentais, o mėsos ir kiaulienos gamyboje — vos 35—38 procentais.

Siekiant septynmečio užduotis gyvulininkystėje ir žemdirbystėje įvykdyti pirma laiko — o tą turi siekti kiekviena partinė organizacija, kiekvienas komunistas — būtina jau dabar nužymėti konkrečias organizacines-ūkines priemones toliau vystyti žemės ūkį. Ir šių, ir ateinančių metų užduočių įvykdymas priklausys nuo gerai organizuotų visų žemės ūkio darbų atlikimo.

Įvyksiantį TSKP Centro Komiteto Plenumą sutikime naujais laimėjimais, sėkmingai įvykdę prisiimtus socialistinius įsipareigojimus!

—□—

Tik veislinė sėkla

VILKIJA, (ELTA). „Pa-Sėjama tik veislinė sėkla gurių“ kolūkio laukuose — rugiais „Dotnuvos aukš-traktorių burzgas nenu-tyla ištiesą parą. Naktį ruo-Ziemkenčiais kolūkyje bus šiamos dirvos, o dieną sėja-apsėta 210 hektarų. Ziemkenčių sėja taip pat Išdirbio normas kas-dien viršija traktorininkai pradėjo „Nemuno“, „Grau-V. Obelienius ir B. Gudai-tis, ūkiai.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

rugpjūčio

25

ANTRADIENIS
Nr. 101(1831)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Eilinį TSKP CK Plenumą sutinkant — 2 psl.
2. Miko Dilgės pastabas — 3 psl.
3. Filomenos Guastafierro tragedija — 4 psl.

Tarybų Lietuvoje klesti naujas gyvenimas

JAV lietuvių turistų atviras laiškas Tarybų Lietuvos spaudai

Mieli tautiečiai!

Išvykdami iš Tarybų Lietuvos, mes, 22 JAV lietuviai turistai, norime pasakyti, kas labiausiai slepiasi mūsų širdyse. Mes atvykome į Lietuvą liepos 25 dienos naktį, atvykome tuo tikslu, kad pamatytume naują jūsų gyvenimą, ir kad aplankytumėm mūsų gimines ir visus artimuosius, kurių per ilgus ilgus metus nebuvome matę.

Pamatymui mūsų gimtojo krašto mums nuširdžiai ir visokeriopai padėjo Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsieniu draugija, kuriai mes iš gilumos širdies dėkojame.

Ką gi mes Lietuvoje matėme? Ką girdėjome?

Prieš išvykstant iš JAV Lietuvai priešiški elementai skelbė, kad Lietuvoje žmonės badauja, kad jie apdriskę, kad Tarybų Lietuva nieko nestato, o tik giriasi. Jie sakė, kad mes nebūsim prileisti prie žmonių, sakė, kad Tarybinė vyriausybė neleis mums aplankyti mūsų gimines, o jei ir leis, tai bus pastatytas valdžios žmogus, klausas, ką žmonės mums pasakoja. Tokių ir panašių melų buvo paleista.

Dabar mes pamatėme, kokie pikti, kokie nedori tie plepalai buvo! Nuo to laiko, kai atsistojom ant Lietuvos žemės, mes ėjome kur norėjome, šnekėjome su kuo norėjome, ir niekas mums nedraudė, nieks prie mūsų nestovėjo ir nesiklausė, ką mes sakome žmonėms, o žmonės mums.

Kiekvienas mūsų, lankydami savo gimines bei

draugus ar pažįstamus, turėjome visuotinę laisvę šnekėtis, pasidžiaugti laimėmis ir nusiskųsti nesėkmėmis, nuo kurių žmonės dar nėra laisvi. Mes atvirai šnekėjome, buvome gausiai vaišinami ir džiaugėmės, kad po ilgo nesimatymo susitikome.

Mes visi kartu ir pavieniui aplankėme eilę kolūkių Suvalkijoje, Žemaitijoje, Aukštaitijoje ir Dzūkijoje. Mes matėme pradžiai veikiančius kolūkius ir gerus kolūkius, kolūkius milijonierius. Kolūkiuose mes radome kultūros namus su bibliotekomis, su salėmis kultūrinei veiklai tarp žmonių plėsti.

Mes, pradėdami nuo Vilniaus, aplankėme daug Lietuvos miestų, kurių tik keletą norime čia suminėti: Trakus, Druskininkus, Alytų, Kapsuką, Kauną, Klaipėdą, Palangą, Telšius, Naująją Akmenę, Kuršėnus, Dotnuvą, Kėdainius ir kitus miestelius bei vietoves. Vienur pabuvojome ilgiau, kitur trumpiau. Du dalykai mus labai stebino: karo sugriautų miestų atstatymas ir pramonės plėtojimas, naujų fabričių steigimas. Kur tik šiandien Lietuvoje pasisuksi, ten matysi gyvenamųjų namų ir fabričių statybą. Neįmanoma čia visa tai atžymėti. Užtenka tik suminėti tokius didelius ir Lietuvai visiškai naujus, kaip Klaipėdos laivų statykla ir Naujosios Akmenės cemento fabrikas, netoli kurio įsisteigė naujas miestas su pavyzdiniais gyvenamaisiais namais ir kultūriniu centru. O labiausiai mus nustebino

Kauno hidroelektrinės statyba, kuri bus pilnai užbaigta 1960 metais.

Mes aplankėme ir nulenkėme savo galvas prieš visą eilę paminklų, pastatytų tose vietose, kur hitleriniai fašistai ir lietuviškieji banditai vykdė masines tarybinių piliečių žudynes. Aplankėme Pannerius, Pirčiupį, Kauno IX fortą ir daug kitų vietų, kur ilsisi nuožmaus fašizmo aukos. Iš viso Lietuvoje fašistai nužudė arti 500 tūkstančių civilių Lietuvos gyventojų ir daugiau kaip 200 tūkstančių tarybinių karo belaisvių.

Sudėjus savo išpūdžius į krūvą, jie sudaro tokią paveikslą: čia vyksta nepaprastai greitais tempais statyba, čia plečiasi iki šiol mums nematytas žmonių mokymasis, čia yra suklestėjusi nauja kultūra. Būtime, žinoma, neleisingi sau ir kitiems, jei sakytume, kad Lietuvoje jau nebėra jokių trūkumų, kad čia viskas yra taip, kaip tame pasakiškame rojuje. Sen ir ten trūkumų dar matėme, bet tie trūkumai trūkumėliai nublėsta prieš tuos didžius pasiekimus, pasiekiančius ekonomikoje ir kultūroje. Žmonės šiandien geriau valgo nei kitados, gražiau apsirengę, nei kitados rengėsi: mes niekur nematėme žmonių, avinčių klumpėmis, vyžomis bei naginėmis — visi avi batais bei bateliais. Dauguma žmonių, kuriuos mes matėme miestuose ir miesteliuose, jei jie atvykta į Amerikos miestus su savo apranga, vargiai juos kas beatskirtų nuo amerikiečių.

Tokių išpūdžių mes įgijome Lietuvoje, čia išbuvę 25 dienas.

Mes šventai išpildysime daugelio Lietuvos žmonių prašymus, kad pasveiktume jų gimines bei bičiulius Amerikoje. Pasveikinsime juos, mieli tautiečiai, ir papasakosime jiems, kaip jūs gyvenate.

Mes labai norėtume pabuvoti Lietuvoje daug ilgiau, bet to negalime padaryti, kadangi turime grįžti prie savo užsiėmimų ten, kur gyvename.

Labai širdingai dėkojame visoms Tarybų Lietuvos vadovaujančioms įstaigoms, visuomeninėms organizacijoms, visiems, kuo nors prisidėjusiems prie to, kad mūsų buvimas Lietuvoje būtų smagus.

Dar kartą reiškiamo padėką Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsieniu draugijai, kuri darė visas pastangas mums padėti, kad galėtumėm pamatyti juo daugiau Lietuvos ir pasikalbėti su juo didesniu žmonių skaičiumi.

Ligi kito pasimatymo, mieli tautiečiai, broliai ir seserys!

1959.VIII.19. Vilnius.

A. Dočkienė, S. J. Jokubka, D. Jusius, A. Grigas, J. Gasiūnas, J. Krasnickas, A. Lipčius, A. Margeris, D. Matis-Matusevičius, R. Merkis, J. Mažiukna, R. Mizara, A. Metelionis, S. Penkauskas, K. Petrikienė, J. Smalenskas, J. Stanislovaitis, K. Stanislovaitienė, M. Stenslerienė, J. Smitienė, P. Jasilionienė, A. Juškevičienė

VOLYNĖS SRITIS. Rožiščensko rajono priešakinio Vatutino vardo kolūkio linų augintojai lenktyniauja už tai, kad septynmečio planą įvykdyti per tris su puse metų. Šiais metais jie nutarė gauti iš turimų 110 ha linų pasėlių ne mažiau, kaip po 8 cent sėmenų ir po 9 cent pluošto iš kiekvieno hektaro. Kolūkis pirmas rajone sudorojo linus visame plote, pradėjo linų kūlimą bei jų šiaudelių mirkymą specialiose cemento tranšėjose, apdengtose mirkymo metu inspektų rėmais. Vanduo į tranšėjas paduodamas iš vandentiekio bokšto.

Nuo traukoje: linų šiaudelių paruošimas pakrovimui į tranšėjas.

G. Sažnevo nuotr. (TASS).

Eilini TSKP CK Plenumą sutinkant

ČAPAJEVO V. KOLŪKIO NARIAI TIKRINA PRISIIMTŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMO EIGĄ

★
Melžėjų pasiekimai

Per 7 šių metų mėnesius mūsų žemės ūkio artelė gavo iš kiekvieno karvės po 1438 kilogramus pieno, arba 339 kilogramais daugiau, negu per tą patį praeitų metų laikotarpį. Reikia atsižvelgti dar į tai, kad šiemet ir oro sąlygos mažiau palankios, ir ganyklos prastės negu pernai. Būtina pripažinti, kad gyvulių augintojai, prisidėję šiems metams socialistinius įsipareigojimus — pagaminti kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų po 200 cnt pieno, ir pirmelžti iš kiekvienos karvės po 2200 kg pieno, — dirba tikrai nuosirdžiai, visokeriopa išnaudoja visus rezervus gyvulių produktyvumui kelti.

Kadangi ganyklose gyvuliai gauna mažai žolės, artelėje organizuotas žaliasis konvejeris: karvės papildomai šeriamos daugiametėmis bei vienametėmis žolėmis. Stambūs raguočiai ganomi grupėmis, juos prižiūri nuolatiniai piemenys, kurie, be to, rūpinasi, kad gyvuliai šiuo sausrų metu būtų laiku pagirdyti. Be ganyklų žolės bei papildomo žaliojo pašaro karvės gauna į parą po 2 kg koncentratų. Gyvulių augintojai griežtai prisilaiko gyvulių šėrimo ir priežiūros dienotvarkės.

Visos mūsų melžėjos šiemet pagausino savo darbo rezultatus. Bet labiausiai įtemptai dirba E. Loginova, M. Griščenko, M. Lavrenova, kurios iki šiol pirmelžė iš kiekvienos joms priskirtų karvių po 1600—1700 litrų pieno. Melžėjos yra suinteresuotos didinti pieno pirmelžimą, nes už kiekvieną litrą joms papildomai išmokama po 1,5 kap. Materialinio paskatinimo priemonės taikomos taip pat ir kitiems gyvulių augintojams.

Negalima nepažymėti ir stambių raguočių fermos vedėjo komunisto drg. Griščenko, kuris rodo daug rūpinimosi, iniciatyvos, kad gyvulių augintojų duotas partijai žodis būtų įgyvendintas.

R. Gaigalas
kolūkio zootechnikas

★
Bus 60 centnerių 100 hektarų

Mūsų gyvulių augintojai davė žodį pagaminti šiais metais po 60 cnt kiaulienos 100 ha ariamos žemės. Esame savo žodžio šeiminkais ir negailime pastangų prisidėti įsipareigojimams įvykdyti. Iki rugpjūčio 1 dienos pristatėme valstybei 362 bekonus, kas sudaro 310,1 cnt kiaulienos. Tuo būdu per 7 mėnesius artelė pagamino po 24,4 cnt kiaulienos 100 ha arimų. Kad būtų įvykdyti įsipareigojimai, dar reikia gauti 100 ha arimų po 35,6 cnt kiaulienos, t. y. viso 445 centnerius. Ar turime galimybes pagaminti tiek mėsos? Mano nuomone, turime.

Visuomeniniuose tvartuose gražiai auga 355 paršeliai, kuriuos pilnai galima iki metų pabaigos nušienoti iki centnerio. 112 bekonų pagal sutartį išaugins kolūkiečiai. Reiškia, viso iki gruodžio 31 dienos

bus pristatyta valstybei 467 kiaulės. Žinoma, jei mes realizuosime minėtą skaičių kiaulių tik po 85 kilogramus, kaip darėme iki šiol, tai galime pristigti 54 paršelių. Būtina gi atpėnėti visas turimas kiaules ne mažiau kaip iki 100 kilogramų svorio. O tas pilnai įmanoma, kadangi, turint pakankamai ir įvairių pašarų, kiaulės pas mus pasiekia bekoninę kondiciją per 5—6 mėnesius. Trumpai papasakosiu, kaip mūsų kiaulininkės peni paršelių.

Mažus paršelius mes laikome prie motininės kiaulės 5—6 savaites. Mėnesio amžiaus paršelius pradėdame pratinti gerti karvės pieną. Už 7—10 dienų atjunkyti paršeliai jau noriai ēda plikytus miltus, duodame jiems truputį virtų bulvių, po 0,5 litro pieno per dieną. Tokiais pašarais šeriami paršeliai iki dviejų mėnesių amžiaus. Seriamo

juos į dieną 5 kartus. Į trečią mėnesį pradėdame pratinti paršelius ēsti koncentratu bei žaliąjį pašarą, padidiname bulvių davinį, nenugriebtą pieną palaipsniui pakeičiame separuotu.

Kiaulininkės darbas, aišku, nelengvas. Štai šiuo metu aš prižiūriu net 130 kiaulių, tame skaičiuje 17 paršavedžių. 110 kiaulių peni kiaulininkė Nadiežda Cypliakova. Panašaus didumo grupes prižiūri ir kitos kiaulių šėrikės. Bet mes visos dirbame draugiškai, kas žymiai palengvina darbą. Mūsų fermos darbuotojai užtikrina, jog nepagailės jėgų, kad pirmiesiems septynmečio metams prisidėti įsipareigojimai būtų garbingai ir su kaupu įvykdyti.

Z. SKRINSKAITE
kiaulininkė

Tesime duotąjį žodį

Pereitais metais bendras grūdinių kultūrų derlingumas mūsų kolūkyje buvo nedidelis. Iš kiekvieno paršelių hektaro vidutiniškai prikūlėme tik po 7,3 cnt grūdų. To priežastimi buvo kai kurių agrotechnikos taisyklių pažeidimas.

Šių metų pradžioje mūsų žemės ūkio artelės nariai įsipareigojo užauginti žymiai geresnį žiemkenčių ir vasarinių kultūrų derlių. Nutarėme iš kiekvieno hektaro prikūlti ne mažiau, kaip po 11 cnt grūdų. Kad mūsų žodžiai pavirstų tikrove, mes iš pat pavasario pradėjome rūpintis prisidėti įsipareigojimų vykdymu. Į laukus, skirtus vasarajaus sėjai, išvežėme apie 4000 tonų mėšlo ir durpių, gausiai juos patręšėme mineralinėmis trąšomis. Pavasarį, vos nutirpus sniegui, pradėjome laukų darbus. Tas leido mums greičiau paruošti dirvą, pačiais geriausiais terminais atlikti pavasario sėją. Be to, siekdami pakelti visų kultūrų derlingumą, stengėmės sėti

kuo daugiau veislinių sėklų. Miežius sėjome „džiugiu“ veislės, kviečius „gražūčius“, žirnius „greitukus“, avižas „sovietskiję“. Atlikę pavasario sėją, stengėmės kuo geriau prižiūrėti pasėlius.

Mūsų darbas nenuėjo veltui. Beveik visuose plotuose užderėjo gausūs derliai. Ypatingai gražūs užaugo kviečiai, žirniai, neblogas miežių, avižių bei žiemkenčių derlius.

Prasidėjus derliaus nuėmimui visas pastangas dėjome tam, kad derlių nuimtume laiku ir be nuostolių. Šiuo metu jau pilnai nuėmėme visas grūdines kultūras. Nuimtą derlių baigiame vežti į klojimus. Laukininkystės brigadose sparčiai vyksta kūlimas. VI laukininkystės brigada, vadovaujama drg. Beinoro, jau baigė javų kūlimą. Pilnai paruošėme sėklas žiemkenčių sėjai, kurią artimiausiomis dienomis pradėsime.

Pirmųjų kūlimo dienų rezultatai parodė, jog kol-

ūkiečiai sėkmingai vykdė prisidėti įsipareigojimus. Štai pagal apytikrius apskaičiavimus žieminių ir vasarinių kviečių derlius sieks iki 13—14 cnt, žirnių — 14 cnt iš kiekvieno hektaro. Todėl galima neabejoti, kad 11 cnt grūdinių kultūrų iš kiekvieno hektaro mes prikūlsime.

Sie darbo laimėjimai buvo iškovoti kruopščiu kolūkiečių darbu. Visame kolūkyje žinomos artelės narių laukininkų F. Kostygovo, J. Litvinčiuko, Kuznecovo, Furso, traktorininko V. Lيمانavičiaus pavidės. Tai sąžiningi, darbštūs kolūkiečiai. Jie negaili savo jėgų tam, kad nuolat stiprėtų gimtasis kolūkis. Ir tokių žmonių pas mus yra daug.

Savo pasiektasias darbo pergales artelės nariai skiria artėjančiam eiliniam TSKP CK Plenumui.

E. Berentas
agronomas

Pasvalio rajono „Raudonosios žvaigždės“ kolūkio žemdirbiai šiemet linus augino 60 ha plote. Iš kiekvieno hektaro pasėlių numatoma gauti po 6,2 cnt sėmenų ir po 4,5 cnt pluošto. Iš viso už realizuotus linus tikimasi gauti daugiau kaip 350.000 rublių pajamų. Dabar visose brigadose linai raunami. Lauke pastovėjusius linus kolūkiečiai karšia, kloja. Pabaigoje rugpjūčio visi linai bus pakloti.

Nuotraukoje: kolūkio agronomas Vytautas Spakauskas (kairėje) ir Socialisti-

nio Darbo Didvyris Juozas Mackevičius apžiūri linus antrojeje brigadoje.
V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Kada žiūrima pro pirštus

Geriausie terminai vasarajaus nūmimui jau praeina. Pats laikas pradėti žiemkenčių sėją. Tačiau J. Zemaitės vardo žemės ūkio artelėje tiek su derliaus nuėmimu, tiek su žiemkenčių sėjos pradžia tūpčiojama vietoje. Apie tai aiškiai kalba faktai. Kolūkyje iš 219 ha ploto nukirstų žiemkenčių į klojimus suvežtas derlius tik nuo 120 hektarų, o iškulta jų vos nuo 70 ha.

Vasarines grūdines kultūras kolūkyje taip pat vos pradėta piauoti. 20 ha vasarajaus tenupiauta I laukininkystės brigadoje ir 10 hektarų — III brigadoje. II laukininkystės brigada, vadovaujama K. Skvarčiaus, šiomis dienomis dar tik baigė piauoti rugius ir kolūkio pirmininko nurodymu pradėjo kultū linų galvutes. Tai, žinoma, reikalingas darbas, bet kada brigados laukuose stovi nesuvežti nuo 75 hektarų rugiai ir baluoja seniai pribrendęs 50 ha plote vasarajaus, linų galvučių kūlimas galėtų savaitę, kitą ir palaukti.

Nerimą keliantį kolūkio atsilikimą galima paaiškinti šiomis priežastimis: bloga darbo organizacija, planingumo stoka iš kolūkio valdybos ir brigadininkų pusės, jų pasyvumas ir nesukubėjimas paspartinti šių svarbių darbų eigą. Net ir dabar, kada aiškiai matosi, jog žlugdomas derliaus nuėmimas ir vilkinama pradėti žiemkenčių sėją, kolūkio valdybos pirmininkas drg. Kiseliovas neranda reikalo sušaukti valdybos posėdį apsvarstyti priemones trūkumams pašalinti.

Pasikalbėjus su kolūkio vadovais, jie teisinasi, kad trūksta darbo rankų. Su tuo galima sutikti. Darbo jėgos kolūkyje ne taip jau gausu ir sudoroti tokį derlių nėra lengva. Bet kodėl nepanaudojama technika? Argi negalima vežti derlių traktoriais, vasarajaus piovimui prie traktoriaus prikabininti kertamąją arba java-

piūvę? Galima. Daugelis rajono kolūkių tai praktikuoja ir gana sėkmingai. Labai mažai derliaus nuėmimo darbuose panaudojami sunkvežimiai, o jų kolūkis turi net tris. Tačiau apie tai užsiminus, kolūkio vadovai tyli, bijodami atskleisti kitus savo blogo vadovavimo trūkumus. Juk vienas traktorius nuo pavasario stovi sugedęs ir dabar dar nerenontuojamas. Be darbo stovi ir kiti traktoriai, nes kolūkis neturi degalų. Kada jų bus įsigyta — nežinia.

Kas link žiemkenčių sėjos, tai kolūkio vadovai gana ramiai atsako:

— Dirvos uždžiūvo. Jeigu palis — pasėsime.

Gi padėtis kolūkyje liūdna. Artelė pagal gamybinį planą šiais metais reikia pasėti 250 hektarų žiemkenčių. O pažvelgus į laukus galima pagalvoti, jog šiais metais visiškai negalvojama sėti. Paruošta tik 75 hektarai pūdymų ir tai dar nepilnai, o likusis plotas nėra karto neatras ir dabar nariamas. Motyvuojama, jog dirvos uždžiūvo ir be lietaus nėra ko ir pradėti. Atrodo, nebuvo lietaus ir kituose rajono kolūkiuose, bet ariama. Reiškia, arti galima ir čia. III laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje J. Mieliausko, nesuarta nė vieno ha pūdymų, vos 10 ha suarta II laukininkystės brigadoje (brigadininkas K. Skvarčius). Brigadininkai tikisi mechanizatorių pagalbos ir nieko nežada daryti savo jėgomis, o mechanizatoriai laukia degalų. Negalima šiandien, kolūkyje pradėti sėjos, ir dėl to, kad turimos veislinės sėklos neišvalytos ir nepatikrintas jų daigumas.

Toks J. Zemaitės vardo kolūkio vadovų abejingumas ir nerūpestingumas smerktinas. Kolūkio valdyba artimiausiomis dienomis turi numatyti priemones padėti ištaisyti, pakelti kolūkiečius į kovą už šių ir sekančių metų derlių.

A. Būga

Sedos rajono Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečiai 270 hektarų žiemkenčių nukirto per penkias dienas. Dabar javai tiesiog nuo lauko vežami ir kuliami. Kolūkyje dirba 8 kuliamosios. Mašinistai Kazys Gričius, Leonas Vitkauskas ir Robertas Inta per dieną prikulia po 10—11 tonų grūdų. Jau iškulti žiemkenčiai beveik nuo 100 hektarų. Iškulti grūdai tuoj valomi ir ruošiami sėklai. Iš hektaro prikulia beveik po 15 centnerių grūdų, todėl Emilija Sakalauskaitė vos spėja sverti, o kolūkiečiai Vidmantas Alseika ir Juozas Vitkauskas — krauti maišus į mašiną (žiūr. nuotr.).

K. Liubšio (ELTOS) nuotr.

MUMS RAŠO

Parduotuvė be prekių

Kam teko praeiti arba pravažiuoti pro Tilžės kaimą, kiekvienas iš jūsų, tikriausiai, užsukote ir į mūsų parduotuvę, priklausančią Turmanto kaimo vartotojų kooperatyvui. Išvydę joje apytuštes lentynas, vis dėlto nepatikėsite savo akimis ir imsite klausinėti vienų ar kitų prekių.

— Neturime. Seniai neturime. Pas mus neatveža, — seks vienas po kito parduotuvė atsakymai. Pagaliau, netekęs kantrybės įkyriai pirkėju, jis mostelės ranka į parduotuvės lentynas: girdi, kas yra — viskas ant jų.

Ką gi, vėl imsitės patys dairytis. Maisto produktų skyriaus lentynos. Ant jų sudėliota kava, džemai, konservai... ir viskas. Daugiau nieko nerasite. Nusivylę pagalvosite, gal kartais saldainiai, sausainiai, limonadas, alus, vynas ir kita pateko į kitus skyrius. Velniui, tik pamatysite apgailėtina ir kitų prekių asortimentą.

Jūs — praeivis arba pravažiuojantis. Ne šiandien, tai rytoj jūs užsukite į savo parduotuvę, kuri patenkins jūsų, kaip pirkėjo, poreikius, žinoma, jei ten tinkamiau rūpinamasi. O ką turime daryti mes, Tilžės apylinkės gyventojai? Nejaugi, prirėkusi kilogramo druskos ar butelio vyno, turėdami, kaip sako, pašonėje parduotuvę, turime važiuoti į Turmantą, Zarasus ar Daugavpilį? Skaudu ir pikta, bet tenka taip gyventi. Aš, tai, pavyzdžiui, galiu suderinti savo darbą ir nuvažiuoti už 10 ir daugiau kilometrų nusipirkti sau reikalingų prekių. O kaip tarybinio ūkio darbininkui, besidarbuojančiam laukuose?

Kas gi dėl viso to kaltas, kad mūsų parduotuvė tik

parduotuvės iškabą nešioja? Žmonės ateina į Tilžės apylinkės Tarybą ir skundžiasi parduotuvės darbu, kaltina parduotuvės vedėją drg. Skuriatą, jog tas apsideido ir panašiai.

— Kuo gi aš kaltas, jei vartotojų kooperatyvas nekreipia dėmesio į mano reikalavimus. Galvojate man gerai, — teisinasi tas.

Apylinkės Tarybai pradėjus gilintis į šį reikalą, paaiškėjo, jog tikrai kalti Turmanto vartotojų kooperatyvo vadovai. Rugpjūčio 18 dieną pastebėjome dulkančią keliu vartotojų kooperatyvo mašiną. Apsidžiaugėme. Tačiau paaiškėjo, jog automašinos išsoko piktas Turmanto vartotojų kooperatyvo ekspeditorius drg. Soroka ir užsipuolė Tilžės ryšių skyriaus viršininką drg. Kurilaitį.

— Daugiau ir nemėgink sujungti apylinkės Tarybos su vartotojų kooperatyvu! Ragelio nepakelsiu! Viršininkai, mat, atsirado, — įsikarščiaavęs šaukė jis. — Pas mane yra grafikas. Pagal jį ir dirbu. Trukdys dar čia...

O ką gi atvežė į parduotuvę tą dieną? Dvi dėžės limonado, druskos ir ruginių miltų, įsakydamas juos pardavinėti tik po 20 kg žmogui. Įdomu, kaip gi gali žmogus išpenėti nors ir penkių narių šeimą su šiais 20 kg? Ir vėl laukiame, dailomės, ar neatvažiuoja kartais vartotojų kooperatyvo sunkvežimis.

Kažin, jei drg. Sorokai tektų tenkintis pristatytomis prekėmis pagal tokį grafiką, kaip tenkinasi Tilžės apylinkės gyventojai, ar jis nepakeltų triukšmo?

A. Romelienė

„Ko jie nori iš manęs?“

Kolūkietės Cicėnienės skundas Mikui Dilgei

(Pagal skaitytojo G. Zimariovo laišką)

Didžiai gerbiamas, Mikai! Man reikalinga Jūsų pagalba. Trumpai apšviesti, kas aš per viena. Esmi aš Cicėnienė Marija. Gyvenu Smalvų apylinkėje M. Melnikaitės vardo kolūkyje trečioje laukininkystės brigadoje. Kolūkio darbuose nedalyvauju, nes turiu nuo gydytojo pažymėjimą, kad esu nesveika. Būdamas dar gana pajėgi moteris, nesėdžiu be darbo, o verčiuosi prekyvimi. Vežu į Turmantą, Zarasus, Daugavpilį — ten, kur didesnės kainos, sviestą, agurkus, uogas ir taip pragyvenu. Materialiai, tiesa, skystis negaliu. Bulvių užsiauginu iki valiai. Karvei, iš kolūkio valdybos malonės, šieno visada užtenka. Tik va, viena bėda, kolūkietės žvairuoja į mane ir replikas mēto: girdi, dėl kolūkio ligonis, o dėl savęs kalnus verčia. Ko jie nori iš manęs? Tai mane ižeidžia, juk gydytojo pažymėjimą, kad aš nesveika, turiu. Todėl ir skundžiuosiu Jums, Mikai. Gal būt Jūs padėtumėte aprašinti tuos, kurie manęs

neapkenčia. Kolūkio valdyba juk nieko nesako. Tai tu ir baigsiu.

M. Cicėnienė

M. DILGĖS PRIERASAS: Gerbiamoji moteriške, jeigu Jūs dar prie viso to būtute pridėję, jog naudojate kolūkio žemės pasodybiniu sklypu, ganote kolūkio ganyklose savo gyvulius, naudojate jo pašarus, tai būtų likę visai aišku, kodėl žmonės Jūsų neapkenčia. Iš jų Jūs imate, o jiems nieko neduodate. Būdamas pajėgi lakstyti po turgus (tam reikalinga ne mažiau sveikatos kaip risti pėdus paskui kertamąją), Jūs tvirtinate esanti ligonė ir turinti gydytojo pažymėjimą. Ar gi kas patikės Jūsų liga? Na o jei, matydama Jūsų elgesį, tyli kolūkio valdyba, tai aš jai ir suteikiu žodį.

Mikul padilginus

„Pergalės“ laikraštje Nr. 83, Mikas Dilgė savo pastabose aštriai kritikavo „Pažangos“ kolūkio sienlaikraščio „Sviesaus rytojaus“ redkolegiją, kuri nereguliariai leidžia sienlaikraštį.

Kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Ka-

zakevičius pranešė redakcijai, jog pateikti žinutėje faktai teisingi. Redkolegijos darbas buvo apsvaistytas atvirame partiniame susirinkime. Redkolegijos nariams nurodyti jų uždaviniai. Siuo metu sienlaikraštis leidžiamas reguliariai.

ventojų. Stambios pramonės įmonės yra Georgijaus Dmitrovo vardo garvežių remonto ir vagonų statybos gamykla, avalynės, tekstilės fabrikai. Dabar Sofijoje statomi gražūs namai, erdvios mokyklos, vaikų darželiai, ligoninės. Sofija skęsta žalumos jūroje, mieste yra 360 parkų ir skverų.

Laisvės parke kritusiems partizanams ir rusų kariams — bulgarų tautos išvaduotojams — pastatytas paminklas su užrašu: „Kas krito kovojant už laisvę, tas nemiršta“. Paminklas meniškas, jo aukštis siekia 41,5 m virš jūros lygio. 1954 m. Bulgarijos išvadavimo nuo fašistų metinių progą Rusų bulvare, kuris skęsta kaštonų lapijoj, pastatytas paminklas rusų kariams.

Sofija — kultūrinis šalies centras. Dvidešimtyje aukštųjų mokyklų mokosi 30 tūkstančių studentų.

Pats su pačia, duktė trečia

Mičiurino vardo kolūkio trečioje brigadoje gyvena kalvis Alfonsas Vitkauskas. Tiesa, jis pasenęs, bet tai jam netrukdo uždarbiauti „iš kairės“ ir ne vien tik kalvystėje. Dažnai jį pamatysi Zarasuose, Utenoje, Dūkšte. Reikia manyti, kad ne šiaip sau pasivažinėti jis daro tokias neartimas senam žmogui keliones.

Nedirba kolūkyje ir jo žmona Karolina bei duktė Aldona. Bendroje sumoje ši šeimynėlė nuo metų pradžios išdirbo tris darbadienius: šeimos galva — du, motina — vieną, o duktė nė vieno. Kolūkio valdyba tris kartus svarsė Vitkauskus, tris kartus kvietė juos į valdybos posėdžius, bet jų pastangos buvo bergždžios — Vitkauskai nerado reikalo atsilankyti. Pabaudai kalviui buvo nurašyti 5 darbadieniai. Reiškia dabar Vitkauskai skolingi kolūkiui dviem darbadieniais. Kyla klausimas: už kokius nuopelnus jie naudojami 60 arų pasodybiniu sklypu, laiko dvi karves, imdami joms pašarus iš kolūkio?

Šios šeimynėlės sąžinę kolūkio valdybai reikėtų pabudinti veiksmingesnėmis priemonėmis, negu kad neišdirbtų darbadienų nurašinėjimu.

KOSTROMOS SRITIS. Susalinsko rajono „Krasnoje Znamia“ žemės ūkio artelės vyresnioji melžėja komunistė Liudmila Vilкова pirmoji srityje pasiekė Socialistinio Darbo Didvyrio Valentino Gaganovos pavyzdžiu ir perėjo dirbti iš geriausios kolūkio fermos į atsiliekančią. Ji įsipareigojo pakelti atsiliekančią fermą ligi priešakinio lygio ir pasiekti, kad iš kiekvienos karvės primelžtų ne mažiau, kaip 3000 litrų pieno per metus.

Nuotraukoje: Liudmila Vilкова.

N. Krylovo nuotr. (TASS).

—☆ ☆—

Vėžiai — eksportui

PABRADĖ. (ELTA). Anėnų žuvininkystės ūkyje šį mėnesį sugauta 18.000 pūčių. Visas laimikis skirtas eksportui.

Vėžius eksportui gaudo ir kiti respublikos žuvininkystės ūkiai. Į Svediją jau pasiųsta apie 100 tūkstančių gyvų vėžių. Šį greit gendantį prekę transportuojama lėktuvais.

šūkais sveikindavo artėjančią mūsų mašiną. Visur jutom didelę pagarbą Tarybų Sąjungos piliečiams. Kelias į Plovdivą buvo apsodintas vaismedžiais, o ten, kur tik tegalėjo pasiekti akis, plytėjo vynuogių, kukurūzų, pomidorų laukai.

Plovdivas — antras pagal didumą Bulgarijos miestas, išsidriekęs abiejose Maricos upės krantuose. Miestą pradėjo statyti IV a. iki mūsų eros Filipas Makedonietis. Senasis miestas įsikūręs Frakijos žemumoje ant kalvų. Iki mūsų laikų išsilaikė liekanos sienų pastatytų Romos imperijos epochoj. Nuo kalvos, kuri jungiasi su senąja siena, matosi raudonų čerpių stogai ir Maricos krantuose išsidriekęs jormarkų miestelis su gražiais paviljonais, kur vyksta Pasaulinės mugės.

(Bus daugiau).

G. VADEISAITE

Svetingojoje Bulgarijoje

(Kelionės įspūdžiai)

Liepos 27 d. Tarybų Lietuvos turistų grupė išvyko į Bulgarijos Liaudies Respubliką. Jos sudėtyje buvau ir aš. Ekskursija paliko daug gilių prisiminimų, apie kuriuos norėtusi papasakoti laikraščio skaitytojams.

Bulgarija randasi vakarinėje Balkanų pusiasalio dalyje. Teritorija siekia 111 tūkstančių kvadratinį kilometrų, gyvena 7,7 milijono žmonių. 1944 m. rugsėjo 9 d. Bulgarija išsivadavo iš fašistų jungo. Rugsėjo 9-toji Bulgarijos Liaudies Respublikos šventė. Laisvės diena. Aukščiausia šalies valdžia — Liaudies Susirinkimas. Bulgarija iš atsilikusios agrarinės šalies virto industrine-agrarine šalimi. 1939 m. pramonė sudarė 25% visos šalies

produkcijos, o 1957 m. išaugo iki 68%. Liaudies pajamos išaugo 2,3 karto. Pagrindinės pramonės šakos: anglies, kalnų rūdos, tekstilės, juodosios ir spalvotosios metalurgijos, mašinos, laivų statybos ir elektrotechnikos. Sėkmingai vystosi jauniausioji pramonės grandis — naftos perdirbimas. Žemės ūkyje socialistinio sektoriaus esmė — žemės ūkio kooperatyvai, žemės daugiau kaip 92% jungia daugiau kaip 92% visos ariamos žemės. Pagrindinės auginamos kultūros yra kviečiai, kukurūzai, rugiai, avižos, ryžiai, saulėgrąžos, tabakas, vynuogės, rožės. Pagal rožių aliejaus gamybą ir eksportą Bulgarija užima pirmą vietą pasaulyje.

Didelį vaidmenį žemės ūkyje vaidina gyvulininkys-

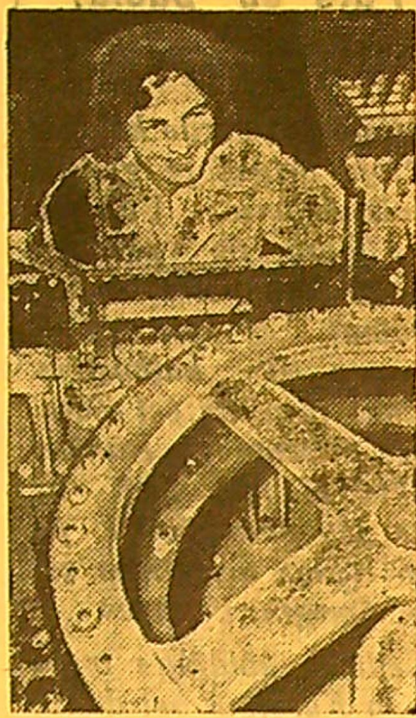
tė ir sodininkystė. Bulgarijos KP VII suvažiavimas, įvykęs 1958 m. birželio mėn., konstatavo, kad socializmas nugalėjo visose liaudies ūkio srityse. Suvažiavimas priėmė III penkmečio plano kontrolinius skaičius.

Pravažiavę Rumuniją ir „Draugystės tiltą“, nutiestą per Dunojaus upę, po kelių valandų pasiekėme Bulgarijos sotinę — Sofiją. Sofija, dar viešpataujant romėnams, buvo svarbus administracinis centras, vadinas Serdiuku, nes pagal geografinę padėtį miestas savo vardą miestams gavo pagal cerkvės „Sventoji Sofija“ pavadinimą, pastatytos VI amžiuje. Dabartiniu metu Sofijoje priškaitoma 650 tūkstančių gy-

LENKIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Neatpažstamai pasikeitę pokariniams metais Vakarinių Lenkijos žemių vaizdas. Iki karo šiame rajone buvo vos 42 stambios pramonės įmonės, dabar tokių įmonių čia yra 127. Vakarines šalies vadovijas vadina Lenkijoje „Jaunystės kraštu“, nes viskas čia sukurta liaudies valdžios metais.

Nuotraukoje: neseniai pradėjusioje veikti Pilio mieste elektrinių lempų gamykloje „Liumen“.

Lenkijos centrinės foto agentūros nuotr.

Atidengtas paminklas Mongolijos kariams

Ulan-Batoras. (TASS-ELTA). Kaip praneša agentūra Moncame, vakar Coibalsano mieste buvo atidengtas paminklas Mongolijos kariams, kritusiems mūšiuose prieš japoniškuosius grobikus Chalchin-Golo upės rajone. Paminklo atidengimui skirtame mitinge dalyvavo Mongolijos liaudies revoliucinės partijos ir MLR vyriausybės vadovai, o taip pat Tarybų Sąjungos delegacijos nariai, vadovaujami TSKP Irkutsko srities komiteto pirmojo sekretoriaus S. Sčetinino.

Prie paminklo Mongolijos kariams buvo padėti MLRP CK, Mongolijos Liaudies Respublikos Ministrų Tarybos ir Didžiojo liaudies churalo prezidento, Tarybų Sąjungos delegacijos vainikai.

Mitinge kalbas pasakė Tarybų Sąjungos delegacijos narys, Turkestano kariuomenės apygardos vadas armijos generolas I. Fediuninškis ir MLRP CK antrasis sekretorius L. Cendas.

Naujos knygos

A. Čedavičius. Klasės ir klasių kova. V., Valst. polit. ir moksl. lit. I-kl., 1959. 81 p. 1 rb.

P. Kluberis. Tarybų Lietuvos pramonė. V., Centr. techn. informacijos biuras, 1959. 28 p. (Lietuvos TSR Liaudies ūkio taryba). 0,50 kap.

M. Stelmachas. Zmogaus kraujas — ne vanduo. Romanas. V., Valst. grož. lit. I-kl., 1957. 344 p. 5 rb. 70 kap. [rišta.

Moteris, priglaudusi prie savęs du mažylius, bėgo iš aerodromo skersai pakylamųjų takų. Per motorų užesį girdėjosi jos širdį veriamas balsas:

— Neparduosiu savo vaikų!

Buvę tuo metu Campino aerodrome žmonės tapo liudininkais tragedijos atomazgos, kurios svarbiausiu veikėju buvo darbininko našlė, šešių vaikų motina Filomena Guastafierro. Iš Podžomarino miesto, išsidiėkusio Vėzuvijaus papėdėje, ji atvežė į Romos aerodromą savo du vaikus, siekdama parduoti juos Niujorko advokatui Džiambaldo — jos vaikai turėtų visiems laikams išsiskirti su motina ir nukristi į Ameriką pas naujus „tėvus“, pirkusius iš Filomenos „teise įsūnijimui“.

Kai Filomena pamatė aerodrome būrelį svetimų vaikų, kuriuos Džiambaldo irgi ruošėsi išsiųsti lėktuvu į užjūrį, jos motiniška širdis nebeištvėrė: ji šoko prie advokato, išplėšė iš jo savo vaikus ir pabėgo.

Sekančią dieną visa Italija žinojo Filomenos Guastafierro istoriją. Jos likimas panašus į vargingą daliai milijonų Italijos moterų, žmonių bei motinų, kurių šeimos yra kapitalo valdžios atmetos prie to socialinio ašigalio, kur vyrauja nedarbas ir badas.

— Kaip pramaitinti šešis nuolat alkanus vaikus?

— Kur paimti tūkstančius lirų vaikų apavui?

Kiekvieną dieną šios mintys neduodavo Filomenai ramybės. Laukti pagalbos?

Filomenos Guastafierro tragedija

Tikėtis? Kuo? Juk sutinkamai su oficialiais parlamentu duomenimis, visoje Italijoje apie tris milijonus šeimų vargsta panašiai kaip ji. Tais pačiais duomenimis, 1.032.000 Italijos šeimų retai valgo mėsą, cukrų, o 869 tūkstančiai šeimų visškai nemato šių produktų.

— Ir štai vieną kartą, — pasakojo Filomena reporteriams, — į mano kambarį Podžomarino mieste atėjo jauna dama ir pasiūlė man, kad atiduočiau savo vaikus „įsūnijimui“ vienai turtingai amerikiečių šeimai, už ką gausiu 150.000 lirų...

Kas gi privertė Filomeną pasirašyti sutartį, kuri visam laikui išskiria ją su jos vaikais? Kokia jėga privertė motiną atiduoti savo vaikus į „baltosios prekės“ prekybininkų rankas?

Mintis apie įgytus tokiu būdu pinigus sukeldavo jai pasibaurėjimą, praneša Italijos laikraščių reporteriai. Į tokį beviltišką žingsnį ją stūmė ne doleriai, o baimė dėl vaikų ateities.

— Gal būt ten, Amerikoje, jiems neteks tiek kentėti? — galvojo Filomena.

Tokiu būdu Filomena tapo eiline auka kapitalistinių plėšrūnų, „vaikų prekybininkų“, kurie, kaip dėlės, prisisiurbia prie neturtingųjų nelaimės, siekdami, pardavus pirtus už sauja dolerių iš nusiminusių tėvų vaikus, įdėti į savo kišenes tūkstančius dolerių.

Kiekvienas „baltos prekės“ prekybininko nusipel-

nytas doleris yra persunktas Italijos motinų ašaromis. Juk parduoti savo vaikus „įsūnijimui užsienyje“ yra Italijos varguoliams tikrai beviltiškas žingsnis. To neslepia ir pati buržuazinė spauda. „Jokiu būdu negalima prikaišioti tėvams, atiduodantiems savo vaikus, — rašo Vakarų Vokietijos žurnalas „Der špigel“, — nes skurdas per daug didelis. Atsakomybė už tai tenka vien tikrai valstybei, abejingai žiūrinčiai į skurdą Pietų Italijoje“.

Spekuliuodami žmonių nelaime ir vargu, vaikų prekybininkai šaltakraujiškai vysto savo biznį. „Pasiųsti į Pietų Italiją reporteriai, — rašė ryšium su tuo žurnalas „Der špigel“ — praneša, jog prekyba vaikais... vyksta jau kelerius metus. Keturių organizacijų agentai nuolat važinėja po kraštą ieškodami tėvų, sutinkančių parduoti savo vaikus. Tarpininkai paskui parduoda vaikus Amerikoje, kartais dešimt kartų brangesne kaina, negu jie patys mokėjo“.

Filomenos Guastafierro iš Podžomarino tragedija sujaukia Italijos visuomenę. Ne tik kairioji, bet ir buržuazinė spauda prikišo vyriausybei, jog ji „pakenčiamai žiūri į prekybą vaikais ir nesima žygių jų apsaugojimui“.

Pasipiktinusios visuomenės spaudimu, daugelis Romos parlamento deputatų kreipėsi į valstybinio sek-

retoriaus emigracijos reikalams pavaduotoją, reikalaujanti išaiškinti daugiau kaip 5000 Italijos vaikų, parduotų paskutiniams metais į Ameriką, likimą.

Kaip susiklos Filomenos ir jos vaikų likimas, žinoma, dar sunku pasakyti. Kol kas ši moteris randa savyje jėgų kovai dėl šeimoms išsaugojimo.

„Ten, kur maitinasi šeši, prasimaitins ir aštuoni. O kur šeši badauja, gali badauti ir aštuoni“, — stoviškai kalba Filomena, rasdama šioje skurdo filosofijoje vienintelę atramą savo egzistavimui.

Tačiau kas garantuoja, kad rytoj į našlės ir jos vaikų duris, panašiai kaip į milijonų Italijos varguolių duris, dar smarkiau nepasibels badas, o įkandinis nepasirodys ant slenksčio ir vaikų prekiautojai? Filomenos tragedija — tai eilinė kapitalistinio „laisvo pasaulio“ tragedija.

V. Menšikovas

Iš vietinių statybinių medžiagų

EISISKĖS. „Pirčiupio“ kolūkis visuomeninių pastatų statybomis garsėja toli už rajono ribų. Neseniai kolūkiečiai pastatė mūrinę ketureilę karvidę, dviejų aukštų septynmetę mokyklą, šiluminę elektrinę, lentpiūvę. Iš viso kolūkyje yra 28 visuomeniniai pastatai.

Dideli statybos darbai vyksta šiais metais. Kolūkiečiai pradėjo statyti mechanines dirbtuves ir garažą 10 automašinų. Šiais metais bus pradėti statyti kolūkio valdybos pastatas ir 5 gyvenamieji namai.

Statyboje plačiai taikomos vietinės statybinės medžiagos. Panaudojamos net savos lentpiūvės piūvenos ir Valkininkų linų apdirbimo fabriko spalvai. Aieityje numatoma statyti vien tik iš vietinių statybinių medžiagų, nes tai įgalins žymiai atpiginti pastatų kainą.

Redakatoriaus pavad.
V. BARANOVSKIS

Zarasų MMS reikalingi darbininkai: vyrai bei moterys durpių kraiko kasimo darbams Puščios durpyne (Cholopovkos km 8 kilometru atstume nuo Zarasų). Apmokėjimas vienetinis.

Taip pat reikalinga mašininkė, žinanti lietuvių ir rusų kalbas.

Direkcija

Kilnojamojo kino maršrutas 1959 metų rugsėjo ir spalio mėn.

Nr. Kino punkto pavadinimas	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data
KILNOJAMASIS KINAS Nr.1								
1. Baibių km.	„Jūreivis iš „Kometos“	1	1. „Asmeniškai pažįstamas“	8	1. „Du draugai“	15	1. „Kam šypsosi gyvenimas“	22
2. Vajesiškio km.	„Kometos“	2	2. „Tylioji taiga“	9	2. „Slaptoji žvalgyba“	16	2. „Mūsų mielasis daktaras“	23
3. Polivarko km.	(suaugusiųems)	3		10		17		24
4. Drobškių km.		4		11		18		25
5. Bachmatų km.		5		12		19		26
6. Kapūstynės km.		6		13		20		27
KILNOJAMASIS KINAS Nr.2								
1. Stelmuzės km.	„Du draugai“	1	1. „Kam šypsosi gyvenimas“	8	1. „Jūreivis iš „Kometos“	15	1. „Asmeniškai pažįstamas“	22
2. Raudinės km.		2	2. „Mūsų mielasis daktaras“	9	2. „Mergaitė — džigitas“	16	2. Tylioji taiga“	23
3. Ažubalių km.		3		10		17		24
4. Imbrado km.		4		11		18		25
5. Mukulių km.		5		12		19		26
6. Kovališkių km.		6		13		20		27
KILNOJAMASIS KINAS Nr.3								
1. Smalvų km.	„Kam šypsosi gyvenimas“	1	1. „Jūreivis iš „Kometos“	8	1. „Asmeniškai pažįstamas“	15	1. „Du draugai“	22
2. Višnevių km.		2	2. „Mergaitė — džigitas“	9	2. „Tylioji taiga“	16	2. „Slaptoji žvalgyba“	23
3. Zavisikių km.		3		10		17		24
4. Tilžės km.		4		11		18		25
5. Kimbartiškių km.		5		12		19		26
6. Zatokų km.		6		13		20		27
KILNOJAMASIS KINAS Nr.4								
1. Sunelės km.	„Asmeniškai pažįstamas“	1	1. „Du draugai“	8	1. „Kam šypsosi gyvenimas“	15	1. Jūreivis iš „Kometos“	22
2. Belkaučinos km.		2	2. „Slaptoji žvalgyba“	9	2. „Mūsų mielasis daktaras“	16	2. „Mergaitė — džigitas“	23
3. Bernotiškių km.		3		10		17		24
4. Lupenkos km.		4		11		18		25
5. Tabaro km.		5		12		19		26
6. Riešutinės km.		6		13		20		27
KILNOJAMASIS KINAS Nr.5								
1. Zirnau km.	1. „Jūreivis iš „Kometos“	1	„Sarka vagilė“ (suagusiems)	8	„Mergaitė — džigitas“	15	„Zydrioji strėlė“	22
2. Kumpuolių km.		2		9		16		23
3. Samanių km.		3		10		17		24
4. Vadminių km.		4		11		18		25
5. Sniukštų km.	2. „Zydriasis horizontas“	5		12		19		26
6. Antazavės km.		6		13		20		27
KILNOJAMASIS KINAS Nr.6								
1. Imbrado km.	„C P“	1	„Laikrodis sustojo vidurnaktį“	8	„Zalieji žiburiai“	15	„Linksmieji vyručiai“	22
2. Kapūstynės km.	(II serija)	2		9		16		23
3. Suvieko km.		3		10		17		24
4. Zatokų km.		4		11		18		25
5. MMS		5		12		19		26
6. Slabotkės km.		6		13		20		27